

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Amy Speace feat. Jens Lysdal

Saturday 11 Jan 2014

“Give sorrow words; the grief that does not speak knits up the o’er wrought heart and bids it break.” – William Shakespeare, Macbeth.

Shakespeare als inspiratiebron op met name haar onovertroffen laatste album “How To Sleep In A Stormy Boat” Met een prachtig duet met In the Woods favorite John Fullbright. Haar voorgaande albums zijn ook niet te versmaden, evenals de laatste release “Decembersongs” (An East Nashville Christmas, featuring Amy, Rod Picott and Wild Ponies (Doug & Telisha Williams). (3 originals and 3 holiday favorites done the East Nashville way)

Al enige tijd op onze verlanglijst en nu maar gelijk als opener van het nieuwe seizoen!

Ze zal worden begeleid door Jens Lysdal. Die als begeleider van Eliza Gylkison al eens de sterren van de hemel speelde op ons podium. Let ook op zijn solo werk!

<http://www.youtube.com/watch?v=H0uxY9CCnh8&feature>

Her Majesty and the Prince

Het onderwerp royalty kwam in meerdere aspecten terug vanavond. Dat is natuurlijk voor de hand liggend als de toekomstige woonstulp van onze voormalige koningin letterlijk om de hoek ligt. Er wordt dan ook vaak aan gerefereerd door de muzikanten als ze bij ons optreden. Maar veel verder

dan wat obligate grappen komt het meestal niet. In dit opzicht onderscheidde Amy zich, met haar "Song For Beatrix." Dit was een juweel van improvisatie en woordkunst. Even in elkaar geflanst in de kleedkamer in afwachting van haar optreden. Gekscherend werd Jens haar begeleider "Hamlet" genoemd of wel The Prince of Denmark, de huidige woonplek van deze Zweed, die ook jaren in New Orleans heeft gewoond. Dit in combinatie met de wel haast Koninklijke allure waarmee Amy haar optreden gestalte gaf was het thema van de avond geboren.

Jens was verheugd terug te keren op het In the Woods podium, na zijn debuut aan de zijde van Eliza Gylkison enkele jaren terug. Jens speelt met iedereen in grote zalen, maar ook in kleine zalen. Niet alleen in Scandinavië maar ook in de US is hij een veelgevraagde sideman. Nieuwe plannen zijn er om in Europa te gaan toeren met een eigen trio. Op verzoek van beide artiesten weken we af van ons vaste concept en was er ruimte voor een opening act door Jens. Een man die door zijn verschillende woonplekken veel indrukken heeft opgezogen en inmiddels verwerkt in zijn muziek. Ondanks zijn vele werk in de US en zijn leven in New Orleans, plaats je hem toch eerder ergens in Scandinavië. Zijn droge onderkoelde introducties, over bijvoorbeeld het leven in een zeer noordelijk gelegen dorp vlakbij de poolcirkel, waar mensen een soort licht fluitsignaal afgeven, als bevestiging dat ze gehoord hebben dat je iets zei. Maar dat het niet leek uit te maken wat de boodschap was, triest of vrolijk. Toch bleek er na enkele jaren een onderscheid waar te nemen ervaart Jens. Je ziet Jens in deze eenzame wereld, waar de weinige communicatie is teruggebracht tot fluitsignalen wel rondlopen met zijn gitaar onder de arm. Zijn introductie over een song die hij had geschreven om een vriend op te vrolijken, die als metafoor voor zijn huwelijk de inval van Duitsland in Polen eind jaren '30 gebruikte. Was hilarisch en tegelijk onderkoeld. Jens had een hele batterij aan apparatuur meegenomen. Pietje precies die hij is. Zijn optreden maakte duidelijk dat hoewel het materiaal de moeite waard was, hij toch meer een sideman is dan een hoofdact

Amy inmiddels een goede vriendin van Lynn Miles, vertelde al direct bij binnenkomst nog voor de soundcheck, dat ondanks het feit dat ze in Nashville woont, omdat daar het muziek en financiële klimaat veel aangenamer is, ze New York nog steeds mist. Met name de scherpe, ironische humor die ze deelt met Lynn. Deze voormalige actrice was daar terechtgekomen om dat ze ging studeren aan de prestigieuze Law School "The Ivy League", tot groot genoegen van haar vader. Helaas voor hem ging ze uiteindelijk voor actrice en kwam in dienst van een Shakespeare gezelschap. In de beginjaren toen ze nog niet bij het gezelschap behoorde, wat jaarlijks in Central Park de voorstelling "Shakespeare in the Park" geeft. Trad zij op met een amateur gezelschap "Shakespeare in The Parking Lot" en moest dan concurrentie bieden aan piepende achteruitrijdende vuilniswagens en bijvoorbeeld een "drag queen" op skates, die dwars door de voorstelling heen schaatste ondertussen uitroepend "You go girl"

Vanaf het begin van onze ontmoeting bleek familie een belangrijk thema voor Amy. Ze vertelde over haar overgrootmoeder die na de geboorte van een tweeling die het aantal kinderen op 18 bracht stierf in het kraambed en op dezelfde dag haar man in hetzelfde ziekenhuis stierf na een bedrijfsongeluk. Haar roots gaan deels terug tot de Amish people en haar achternaam was dan ook oorspronkelijk Spiess. Ze vertelde over haar oma die als enige van de kinderen verpleegster wordt en de rest waarschijnlijk als gevolg van een Iers katholieke achtergrond, allemaal non of priester. Toen ze haar diploma had behaald, kreeg ze van hen een cruise aangeboden naar Miami en werd verliefd op de

kapitein. Door logistieke redenen konden ze de eerste zestien jaar niet samenwonen. Toen haar veel oudere opa dan eindelijk kon gaan samenwonen met haar oma, werd er snel werk gemaakt van een nakomeling. De moeder van Amy. Toen die een jaar of 8 was ging ze met haar ouders naar de plek van de eerste kennismaking in Miami en daar stierf opa aan een hartaanval. Een mooie inleiding op de song "Ghost". Haar oma wilde na deze "love of her life" nooit meer een ander. Als Amy achter de piano gaat zitten om een song te spelen, hoort ze nog haar oma aanwijzingen geven: "Rug recht, schouders naar achteren".

Haar muzikale invloeden komen zowel van haar moeder die uit een grote stad afkomstig was en van haar vader die van het platteland kwam. Al overheerste wel de invloed van haar vader met zijn voorkeur voor country en moest Perry Como het afleggen tegen Patsy Cline in huize Speace. Dat Amy voorheen actrice is geweest, is goed te zien in hoe ze een optreden neer zet en de zaal betreft. Over haar eerste keer in Austin waar ze probeert haar carrière te starten, maakt ze ons deelgenoot van haar gedachten al spelend voor de bezoekers van de lokale Starbucks. Als een vloeiende rap komen de persoonlijk associaties voorbij. Dit leidt tot het verhaal van haar ontdekking via een omweg door Judy Collins. Die regelmatig haar naam noemt en songs van haar speelt tijdens optredens. Ook hier keert het thema familie weer terug. Op meesterlijke wijze, schetst ze het beeld van de familie aan de radio gekluisterd tijdens een uitzending over het Newport festival. Amy voert ons langzaam naar de anticlimax. Eindelijk had haar vader kunnen horen dat zelfs de grote Judy Collins zijn dochter roemt en door een interventie van Pete Seeger vergeet ze dit en begint met de volgende song. Inclusief stemmen en mimiek is dit compleet theater. Amy kan erg veel met haar stem en heeft vaak de microfoon niet eens nodig en maakt goed gebruik van de akoestische mogelijkheden van de zaal. Haar gitaarspel is stevig en ze heeft een eigen stijl ontwikkeld, maar is niet uitzonderlijk. Haar poëtische en knappe teksten, zang en performance zijn van Koninklijke klasse. We hebben er een nieuwe koningin bij in de Americana! Toch eens over hebben met Lynn Miles over een paar weken want volgens Amy is zij de echte koningin. Majesteit Amy werd door haar chauffeur begeleid in de inmiddels lichte vriesnacht. Weldra gevolgd door eenzame Deense man in zijn busje, dat meer weg had van een onderhoudsbedrijf dan van een muzikant. Hoewel de vakjes voor de hamers en spijker keurig waren opgevuld met Cd's en plectrums en wat dies meer zij. Iets na middernacht en inmiddels jarig vertrok hij met een Birthday Survival Kit van In the Woods onder de arm naar zijn hotel. Ach, de Zweedse Royalty is toch ook een stuk eenvoudiger dan de meeste anderen, is het niet?

Jens Lysdal

- 1.Sverige (instrumental)
- 2.Grimasch Om Morgonen [Cornelis Vreeswijk]
- 3.Love & Quality
- 4.I Should Have Danced [Jens Lysdal/Ray Bonneville]
- 5.That's The Beauty Of It All

All tracks by Jens Lysdal except where noted
Jens Lysdal|vocals, acoustic guitar

Amy Speace

- 1.Stark As Stone (a capella) [Honor Finnegan]

- 2.The Fortunate Ones [Amy Speace/Anthony Da Costa]
- 3.How To Sleep In A Stormy Boat [Amy Speace/Sally Barris]
- 4.Hunter Moon
- 5.The Sea & The Shore [Amy Speace/Robbie Hecht]
- 6.Dog Days
- 7.Ghost
- 8.The Killer In Me
- 9.Oh Beatrix [unreleased]
- 10.Wrong Side Of Heaven [unreleased]
- 11.Play Me (You Are The Sun, I Am The Moon) [Neil Diamond]
- 12.Left Me Hanging [Amy Speace/Mary Gauthier]
- 13.That Kind Of Girl [unreleased]
- 14.Hurricane
- 15.The Weight Of The World
- 16.it's Too Late To Call It A Night *
- 17.Vertigo *
- 18.Drive All Night *
- 19.Good Enough For Me [unreleased]

All tracks by Amy Speace except where noted

Amy Speace| vocals, acoustic guitar, piano

* Jens Lysdal| electric guitar

www.amyspeace.com